

dette Omraade, ligesom det overhovedet er en raadgivende Myndighed, det har. Men det er uhyre kuriøst, naar man ved, at Havneraadets Betænkning er indhentet i denne Sag, og at den gik imod det, som Havnekaptajnen og Trafikministeren foreslaa. Den gik ud paa, at man ønskede en Begrænsning af Lovhjemmelen til ganske bestemte Tilfælde og ingen almindelig Lovhjemmel. Indstillingen nævner de enkelte Tilfælde, som der kunde være Tale om. Jeg tror ligesom andre ærede Medlemmer, at det vil være nødvendigt grundigt at prøve Sagen i et Udvalg. Ekspropriation i den Udstrækning, som der her er foreslaaet, kan der efter min Mening ikke være Tale om. Men hvis man kunde enes om at give en Ekspropriationsret overfor Havnevæsenet saaledes, at den enten indskrænkedes til ganske enkelte Tilfælde eller ogsaa saaledes, at der i Virkeligheden forlanges Lovhjemmel, hver Gang Ekspropriationsforslag fremkomme, kunde der nok være Tale om Sagen.

Rottbøll: Jeg er i det væsentlige ganske enig med de ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Ogsaa mig forekommer det, at den Bemyndigelse, der her gives Havnevæsenet til at ekspropriere Bolværker, er udstrakt i alt for høj Grad. Jeg kan heller ikke se af Motiverne, at det almene Vel synes at kræve en saadan Bemyndigelse. Der staaar ganske vist i Motiverne, at der her er Tale om at fremme Foranstaltninger i den almene Interesse, og man nærer derfor ingen Betænkelse o. s. v. Men naar man skal til nærmere at se efter, hvilke almene Interesser det er, der kræve disse Foranstaltninger, saa er det blot det, at man fra Havnevæsenets Side mener, at det har været lidt vanskeligt at give de forskellige Skibe den Plads ved Bolværkerne, som de synes bedst om, og det uagtet det samtidig i Motiverne nævnes, at Havnevæsenet ogsaa kan anbringe dem ved de private Bolværker. Man skulde derfor synes, at Havnevæsenet efter den gældende Lovgivning nok kunde komme over det. Der er naturligvis en hel Del private Bolværker, der ikke have synderlig Interesse for de vedkommende Ejere, f. Eks.: langs Kanalerne, hvor Erhvervslivet i og for sig ikke har noget med Bolværket at gøre. Men andre Steder ligge store Etablissementer lige op ad Bolværkerne og ere egentlig betingede af denne Plads, saa at man, naar Bolværkerne borttages, ganske kan standse dem. Derfor forekommer der mig ikke at være nogen rimelig

Grund til at gaa saa vidt, som Lovforslaget gør. Saa vidt jeg kan se, har Sagen været drøftet i Havneraadet, jeg tror, at der foreligger en som Manuskript trykt Betænkning eller Forhandling fra Havneraadet, og jeg vil henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa den. Jeg tror i det hele taget, ligesom den sidste ærede Taler, at Udvalget bør undersøge denne Sag nøje, og at man vistnok bør komme til det Resultat, at den Ret, der her gives Havnevæsenet, bør indskrænkes meget betydeligt. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne gaa ind paa en saadan Ændring.

Matzen: Jeg vil blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Forslagets 2det Stykke, hvor der staaar: „Ekspropriationerne foretages af den i § 10 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København ommeldte Kommission og i øvrigt overensstemmende med de i nævnte Lovbestemmelse givne Forskrifter“. Blandt disse Forskrifter findes ogsaa den, at ved Ansættelsen af Erstatningen bliver at „afkorte den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Ejendom skønnes at opnaa“. Som Følge heraf kan Erstatning for Afstaaelse endog ganske bortfalde, naar den af Kommunen truffne Foranstaltning af Kommissionen skønnes at medføre større Fordel for Ejeren, end det afstaaedes Værdi udgør. Jeg antager nu ikke, at denne Bestemmelse vil faa synderlig praktisk Betydning i dette Tilfælde, og der er for saa vidt ikke nogen Anledning til at foreslaa en Ændring. Men jeg vil ikke undlade at anholde denne Bestemmelse, hvor jeg møder den i Lovgivningen, thi den er efter min Mening, og jeg tror, efter den almene Opfattelse blandt Juristerne, ganske grundlovsstridig. Den medfører jo, at den paagældende Ejere, hvis Ejendom eksproprieres, ikke faar den fulde Erstatning for det afstaaede, som ifølge Grundloven tilkommer ham. Derfor vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar man citerer denne Bestemmelse, som der ganske vist ogsaa er Tale om i andre Ekspropriationslove, bør man ikke fastholde den, men virkelig efterkomme det, som Grundloven vil.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg takker det ærede 4de (Carstensen) og 10de kongevalgte Medlem (Jensen-Stengaarden) for den Velvillie, de gave Udtryk overfor Lovforslaget. Hvad angaar de Indvendinger, der